

uit 39, raden - om, gwey
Gravenhage (Den Haag)

Soldaten brieven

nr 2

Arbeiders hebben

GEEN vaderland, .

(Karl Marx)

Een praatje over de oorlog

1914 _ 1918 eerste wereldoorlog. Motiven?

Het toenmalig Duits kapitalisme liet zijn arbeiders vechten voor de "rechtmatige" Duitse belangen, d.w.z. uitbreiding van grondgebied (kolonien) en meer invloed in de ekonomies achterlijke landen van Europa z.a. de Balkan.

De tegenpartij daarentegen liet de arbeiders vechten tegen het "pruisische barbarisme", en voor "vrijheid", "vrede", "demokratie" en al die mooie woorden, die ook nu weer zo'n opgang hebben.

We weten allen wie de vorige oorlog won. Duitsland werd volledig verslagen. Een zeer logiese konklusie is dus, dat met de overwinning van Engeland, Frankrijk, Rusland en Amerika tevens het doel bereikt was, waarvoor men miljoenen mensen geslachttoford had. De "demokratie", "vrede", "vrijheid" en "besaving" hadden het in 1918 gewonnen, zodat men er dan toch wel het een en ander van zou moeten merken. We gaan dus eens even kijken, wat er van bovenstaande schone begrippen en beloften verwezenlijkt werd, en in hoeverre zo dit niet werden.

In gewoon hollands: in hoeverre de miljoenen, van 1914-18 afgeslachte soldaten bedonderd zijn geworden.

We zullen maar direkt beginnen met vast te stellen, dat van al die schone beloften NIETS terecht is gekomen. Dat de arbeidersklasse is bedrogen.

Datgene, waar de demokratiese staten" zoiden tegen te zijn, n.l. de verovering van vreemd grondgebied, en waartegen miljoenen werden gedwongen te vechten, en waarvoor nog meer miljoenen 4 jaar lang in de grootste ellende leefden, juist aan die verovering van vreemd gebied maakten de overwinnende "demokratiese staten" zich tenslotte schuldig.

vervolg aan ommezijde

De tien geboden voor de soldaat

Eerste gebod: Gij zult nooit vergeten, dat het niet jouw belangen zijn, waarvoor de kapitalisten je gedwongen hebben het soldatenpak te dragen.

Twede gebod: Gij zult nooit vergeten, dat de praatjes van je "meerdere" over "verdediging" van het "vaderland" het offers brengen in "'s lands belang" enz. smerige leugens zijn, waarachter vuige kapitalistische belangen verborgen zijn.

DOORGEVEN.

Want wat gebeurde er op 9 Mei 1919?

Nadat de overwinnaars vele beraadslagingen hadden gehad over de manier waarop de oorlogsbuit moest worden verdeeld, werd aan Duitsland meegedeeld, dat:

- 1e : alle kolonien moesten worden afgestaan,
- 2e : aan Frankrijk, België, Denemarken en Polen een of meer belangrijke provinsies moesten worden afgestaan.
- 3e : Danzig tot vrijstad werd verklaard,
- 4e : het zeer belangrijke Saargebied onder de volkenbond kwam. (hierovo straks meer).

Op deze manier werden ook Oostenrijk en Hongarije geplunderd. Verder kwam er nog een reeks van bepalingen, die moest dienen om den overwinnaars de onbepaalde macht te verzekeren. Bovenstaande roof en de daaruit voortvloeiende vreselijke gevolgen waren eigenlijk de enige resultaten van de strijd voor "vrijheid en democratie".

De voornaamste verliezer was echter, als altijd, de arbeidersklasse. Ten eerste sneuvelden er rondom de 10.000.000 soldaten. Wees even stil, en denk je in hoeveel mensen dat zijn. Verminkten en ondervoeden waren er natuurlijk nog veel meer. Voornamelijk proleten als wij.

Al deze mensen van al deze landen hadden die slachting niet gewild, de Duitsers min als de Engelsen. Naar de wil van proleten vraagt men echter niet, die worden gedwongen. ZOLANG ZE ZICH LATEN DWINGEN.

De heersers zeggen natuurlijk niet: "nu moeten jullie gaan vechten om onze brandkasten te verdedigen, of te spekken, want dan zouden er weinigen voor te vinden zijn.

Ziehier wat zij wel zeggen: "de verdediging van huis en hof, vrouw en kinderen, god en de oer van het vaderland, vrede, vrijheid, democratie en recht, het huis van onze je, onafhankelijkheid onze. onze.

Zoek nu zelf maar uit, altijd prijs. En als er niets voor je bij is zullen de heren er toch wel voor zorgen, dat je in de loopgraaf komt te liggen. En anders is er nog wel een plaatsje voor je in de gevangenis.

Dat weten allen al lang. Wat weten echter nog niet weten is, dat de geweldige oorlogsschulden, die vele landen moesten betalen, alleen uit onze medearbeiders der verschillende landen geperst kon worden. De duitse kapitalisten, van hun rijkste gebieden beroofd, konden hun schulden alleen betalen door hun arbeiders op de rand van de afgrond te laten leven. Die kapitalisten aten er zelf geen boterham minder om, de proleten hebben met hun bloed en zweet de oorlog moeten betalen, met honger en ellende.

vervolg aan ommezijde

Derde gebod : Gij zult U geen verantwoordelijkheid voor de gang van zaken in het leger en op de vloot laten aanpraten. Verantwoordelijkheid heb je alleen voor de kameraden waarmee je in de kazerno of op de vloot verbonden bent en voor de arbeiders: je klassegenoten.

Vierde gebod: Gij zult U niet laten ringeloren en als minderwaardig vecht- en slachtvee laten behandelen.

Vijfde gebod: Gij zult nooit op arbeiders schieten. Ook niet als het arbeiders zijn die een andere taal spreken dan gijzelf.

Doch er was niet overal ellende, leed en verlies.....

Neen, juist aan dit verschrikkelijke oorlogsbedrijf zijn miljoenen en nogmaals miljoenen verdiend, De wereldoorlog kostte in totaal 622.765.200.000 gulden, waarvan alleen aan materiaal 120.900.000.000 gulden,

Diegenen, die er zoveel aan verdiend hebben, wonen heden nog in prachtige paleizen, houden er kostbare auto's op na, zelfs vliegtuigen, maken reizen om de wereld, laten hun kinderen leren en genieten, als onze kinderen reeds lang uitgezogen en afgebeeld worden in de fabrieken van diezelfde bloedhonden,

Wat hebben de arbeiders in Engeland, Frankrijk, België, en Amerika overgehouden, wier landen de strijd voor de vrede, de vrijheid, en de democratie gewonnen hadden?

Dat is spoedig gezegd: werkeloosheid, krisis en mobilisatie, met in het in het vooruitzicht een nieuwe wereldoorlog, een slachting, die alle vorige in beestachtigheid zal overtreffen.

En waarvoor?..... welm natuurlijk weer voor de.....vrede, vrijheid, democratie, onafhankelijkheid, het Recht het Geloof, de verdediging van vrouw en kind, van huis en hof, van vaderlandse grond, het huis van oranje, enz. enz.

Soldaten, arbeiders.....jullie ziet, er is genoeg om voor te sterven, maar WIJ WILLEN NIET STERVEN, LAAT JE UITBUITERS STERVEN voor hun eigen zaakjes, die lui, die jullie met de revolver in de rug dwingen, je medearbeiders te vermoorden, te verminken.

WIJ, ARBEIDERS VAN ALLE LANDEN, WILLEN LEVEN EN STRIJDEN TEGEN
DE VIJAND IN HET EIGEN LAND, TEGEN HET NEDERLANDSE KAPITALISME

DE VOLKEN BOND. Wat is dat?

Het is nodig even in het kort te zeggen, wat de volkenbond voor een soort organisatie was.

De arbeiders was wijs gemaakt, dat zij van '14 tot '18 o.a. streeden voor de duurzame vrede, en die arbeiders eisten dan ook de organisatie van die vrede. Zij wisten natuurlijk nog niet, dat onder het kapitalisties stelsel geen duurzame vrede mogelijk is. Zij waren dan ook vol hoop, toen er een volkenbond werd gefabriceerd, die voortaan alle geschillen langs administratieve weg zou oplossen. Het bleek echter al direct, dat deze volkenbond alleen maar bestond uit staten, die de oorlog gewonnen hadden. Van deze staten had Engeland de meeste invloed. Rusland en Duitsland waren aanvankelijk niet in deze bond vertegenwoordigd.

Van de aanvang af werden dan ook alleen beslissingen genomen, die in het voordeel waren van Engeland, de staat die het machtigst

vervolg aan ommezijde

Zesde gebod : Gij zult U niet door de autoriteiten laten voorschrijven wat gij lezen zult.

Zevende gebod : Gij zult met de lotgenoten in de kazerno en op de vloot de inhoud van "Soldatenbrieven" bespreken.

Achtste gebod : Met Uw kameraden zult ge solidair zijn Een bestrafing een uwer aangedaan, is uzelf aangedaan.

Negende gebod : Verraders en dienstkloppers zult ge mijden als de pest en gezamenlijk negeren.

Tiende gebod : In het loger en op de vloot zult gij propaganda voeren voor het gezamenlijk en zelfstandig optreden van arbeiders en soldaten in de strijd tegen de

IMPERIALISTIESE OORLOG.

DOORGEVEN

en het rijkst was en dus het meest te vertellen had; maar afgezien daarvan, was die volkenbond wel een bond van volkeren???

Neen natuurlijk.

De "volkenbond" was een bond van staten. Maar daar in die staten de kapitalisten de baas zijn, waren zij dat dus ook in de "volken" bond. (lees: statenbond)

In het vorige artikel hebben we gezien dat de verliezende staten van hun grondgebied beroofd werden door de overwinnaars. Welnu; de volkenbond moest deze roof bestendigen. Handhaving van de bestaan de toestand was haar doel. Als het kon door overeenkomst, als het moest met de wapenen.

De volkenbond was dus de ene oorlogspartij van 1914, en wel de winnende. En als de leiders van kerk, partij en staat spraken over het schone ideaal van de volkenbond, dan bedoelden zij daarmee het handhaven van de voordelen, die zij en hun staten in de wereldoorlog verkregen hadden. Zij bedoelden daarmee tevens de bestendiging van de uitbuiting der arbeidersklasse, die de oorlogsschulden moest opbrengen. Zij kondigden daarmee tevens de nieuwe wereldoorlog aan, voor het geval de tegenpartij zich weer zou oprichten.

De tegenpartij, Duitsland, richtte zich weer op en de "volken" bonds-predikers beginnen dus de nieuwe oorlog, of beter, zij laten ONS die oorlog voeren. Ziehier het bedrog: "volkenbond", waarover de leiders zulke roerende redevoeringen konden houden, en waarover de krantenschrijvers zich de vingers blauw schreven, (als ze er goed voor betaald werden).

Natuurlijk was de kwestie dezelfde geweest als de Duits-oostenrijks-hongaarse bourgeoisie de oorlog had gewonnen. De oorlog wordt niet begonnen dooreen of andere oorlogszuchtige staat, maar is een gevolg van de kapitalistische konkurentiestrijd tussen zich van staten bedienende kapitaalsgroepen. En zolang er kapitalisme is zal er oorlog zijn, met of zonder volkenbond, met of zonder fascisme. En of het privaat-kapitalisme heerst als in Frankrijk, Engeland of Nederland, en of het staatskapitalisme is, of bezig is dat te worden, als in Rusland, Duitsland en Italië, doet niets ter zake. In het kapitalisme is een "volken"bond die de vrede zou kunnen handhaven, onzin, een grove leugen om de arbeiders zand in de ogen te strooien. En wij bedoelen hiermee deze leugen aan het licht te brengen, om het even of er mee gekolportnerd wordt door zich noemende socialist, demokraten of stalinisten.

Weliswaar bestaat de volkenbond niet meer, maar men kan er van overtuigd zijn dat hij weer op de proppen komt, zodra het proletariaat de vrede weer eist. Er wordt nu reeds over gesproken en geschreven.

En tenslotte is het goed te weten, hoe onze medearbeiders, toen zij in 1918 de vrede eisten, met een kluitje in het riet werden gestuurd. Een gewaarschuwd man telt voor twee.

WEG MET ALLE BEDRIEGERS.

Soldaat, geef deze brief door.

Hoe meer lezers hoe beter.

Zij zijn voor vredeallemaal
zij preken 't in de kerken,
ze snoeven op een zogepraal,
en schreien bij de zerken.
Zij geven hunne kindren af
en schrijven straks op 't massagraf:

"Zij die hier liggen, streden
en vielen voor devrede".

Willem van Iependaal.

DOORGEVEN.

Soldatenbrieven

nr. 3

ARBEIDERS HEBBEN

GEEN VADERLAND.

(Karl Marx)

DE OORLOG IS BEGONNEN,

DE REVOLUTIE KOMT.

De tweede wereldoorlog is begonnen, en heeft in enkele weken reeds tienduizenden slachtoffers gemaakt. Polen was de inzet, slechts het voorspel.

MOORD, BRAND, HONGER, ZIEKTE en VERMINKING.... zie hier in het kort een beschrijving van Warschau.

En een ieder, die nog een klein beetje menselijke beschaving in zich draagt, geen Kain wil zijn, geen willoos werktuig in handen van krachten, die zich boven hem geplaatst hebben, zal zich toch minstens afvragen: "waarom die massa-waanan, waar moet dat eindigen?"

En vooral wij, arbeiders, het meest getrapte en lijdende deel der menscheid, moeten ons bezinnen op verdedigingsmaatregelen, (niet tegen Hitler en trawanten, want dat is in de eerste plaats de taak der duitse arbeiders.), maar verdedigingsmaatregelen tegen hen, die in naam van allerlei leugens ons willen dwingen de "heldendood" te sterven.

Verdedigingsmaatregelen tegen de kapitalistische klasse, die reeds nu onze gezinnen uitoenrukt en de mannen als vee propt in allerlei hokken, zonder het minste gerief. De vrouwen, vol zorg en zenuwen, moeten zich maar zien te rodden. De prijzen stijgen nu reeds en straks moet weer uren gewacht worden voor de winkels op weinige en slechte waren. Dit geldt natuurlijk alleen voor arbeiders, de "hogere kringen" zijn reeds van alles voorzien.

En bedenk wel, er is hier nog niets loos, er heerscht hier nog "vrede". We leven echter aan de rand van de afgrond. Als bij een brand kunnen de vonken elk oogenblik overslaan en dan kan ook Holland veranderen in een brandende puinhoop met lijken.

Voor deze en de komende, nog grotere ellende, kan men niet Hitler of Chamberlain en hun soort verantwoordelijk stellen, want zij "vertegenwoordigen" de kapitalistische klasse, en het is deze klasse in zijn geheel, die vrede, orde en gerechtigheid in de weg staat.

De kapitalisten verdedigen slechts HUN z.g. "nationale belang". En daar het nationale belang van de eene kapitaalgroep strijdig is met het "nationale belang" van andere groepen, zal er steeds oorlog zijn, zoolang er nog arbeiders zijn, die voor nationale belangen willen vechten.

Wat betekent dat nationale belang eigenlijk? VOOR ONS NIETS. Als onze arbeidskracht nodig is, wordt die gekocht voor een steeds kleiner wordend hongerloontje. Is die arbeidskracht niet nodig, dan mag je verpauperen bij de stempellokalen, en word je in de kranten der groote parasieten, die zelf nog nooit productief gewerkt hebben, voor arbeidsschuw gescholden.

DOORGEVEN.. NIET VAST HOUDEN.

2/ Wat is het nationale belang dan? De democratie soms? Democratie beteekent gelijkheid. Alle burgers hebben bij "ons" gelijke rechten. Het staat bijv. ieder Nederlander vrij, een auto te bezitten en een maandje naar Zwitserland te gaan. Dat recht hebben allen "gelijk". Er ontbreekt echter een kleinigheid aan. Namelijk de centen, en dat is juist het belangrijkste.

De theoretische vrijheid kan men van ons cadeau krijgen, de werkelijke vrijheid hebben de kapitalisten, die bijv. 40.000.000 gulden per jaar ("Vooruit" 7 Oct.) aan plezierreisjes uitgeven. Veertig millioen.....

En hier zitten we meteen midden in de werkelijkheid. De nationale belangen zijn de belangen der bourgeoisie, die binnen de nationale grenzen de onbepaalde vrijheid bezitten om op de arbeid "hunne" arbeiders te parasiteeren. Die uit het ZWEET EN DE ELLENDE der proleten hun paleizen en genietingen trekken, en die nu het bloed van diezelfde proleten noodig hebben om hun voorrechten te verdedigen. Zij, de uitzuigers, hebben inderdaad een nationaal belang. ZIJ hebben veel te verliezen.

WIJ, ARBEIDERS VAN ALLE LANDEN, hebben GEEN nationaal belang, we hebben GEEN vaderland, we hebben NIETS te verliezen, maar ALLES te winnen.

De oorlog is er een van het kapitaal, de eene kapitaalgroep wil meer winst maken ten koste van de andere kapitalistengroep.

Daarom en om niets anders dwingen de kapitalisten aller landen "hun" proletariaat in den oorlog. Zij, de kapitalisten, zeggen natuurlijk niet: "Jullie moeten onze belangen verdedigen, want daarvoor wil niemand sterven."

Met cynische onbeschaamdheid zeggen de kapitalisten en hun lakeien, dat het gaat om de vrijheid, de democratie, de onafhankelijkheid enz. enz. En allen, die belang hebben bij de uitbuiting der arbeiders zeggen het hun na.

Zullen de arbeiders zich maar steeds willoos voor kapitalistenbelangen laten gebruiken? Zullen zij hun vrouw, kinderen, ouders hun kameraden blootstellen aan luchtbombardementen, zonder ook maar te willen beraadslagen hoe dit gevaar afgewend of beëindigd kan worden? NEEN, NEEN en nog eens NEEN.

Zoals de arbeiders in Rusland in 1917 en in Duitschland in 1918, na een vierjarige slachting, de vrede afdwongen door MUTTERIJ EN OPSIAND, zoo zal ook nu weer, maar hopelijk eerder, het einde komen. En dan een revolutie niet in twee landen, want dat is onvoldoende, maar in ALLE LANDEN. De arbeiders van ALLE landen zullen moeten beseffen, dat ze de vuile boel in hun EIGEN omgeving, met andere woorden hun EIGEN UITBUITERS moeten gaan bestrijden.

DE VIJAND STAAT VOOR ALLE ARBEIDERS TER WERELD IN HET EIGEN LAND, BINNEN EN NIET BUITEN DE NATIONALE GRENZEN.

Eerst als er geen kapitalistisch stelsel meer is zullen er geen kapitaalsgroepen meer bestaan, die er belang bij hebben oorlog te voeren. Arbeiders hebben geen nationale belangen, alleen INTERNATIONALE belangen. De geheele aarde moet gezuiverd worden van uitbuiting en onderdrukking, er mag geen exploitatie meer zijn van blanke, bruine of zwarte arbeiders. Geen warenproductie meer om winst te maken voor een kleine groep parasieten, maar productie voor behoeftenbevrediging aller werkende menschen.

De strijd daarvoor wordt door nog slechts kleine groepen arbeiders gevoerd. Maar de arbeiders worden rijper. Het is geen willoos slachtvee meer. Nog gelukt het den kapitalisten ons met allerlei dwang en bedreiging naar de kazernes te halen.

MAAR HET GIST IN DE ARBEIDERSWONING.

Doorgegeven.

3/ Overal, in alle landen vraagt men: waarom?

Het antwoord wordt nog heel schuchter gegeven.

Maar de tijd is niet ver meer, dat we het zullen uitschreeuwen.
Dan zal het proletariaat aller landen marcheren, mchtig en onweer-
staanbaar. En op hun doeken zal geschreven staan:

WIJ VERDOMMEN HET, OM ELKAAR TE SLACHTEN VOOR KAPITAALBELANGEN.

WIJ WILLEN NIET, DAT ONZE VROUWEN EN KINDEREN IN DE STEDEN EN DORPEN
GEGAST WORDEN; ~~HIJER NIET-EN~~ IN HET BUITENLAND NIET.

WIJ WILLEN GEEN VERRIJKING MEER VAN ENKELEN EN ELLENDE VOOR VELEN.

GEEN PARASITERENDE INSTELLINGEN MEER ALS : staat, kerk, partij
of vakbeweging.

PROLETARIERS ALLER LANDEN VERENIGT U.

=

+

=

GOD ZIJ MET ONS.
=====

Dat de kerk in dienst van God Mammon stond en staat is reeds lang
een publiek geheim. Dat regeringen en kapitalisten de godsdienst be-
schouwen en gebruiken als een instrument ter handhaving van hun heer-
schappij over de arbeidersklasse is ook reeds lang bekend. Dat de kerk
er vooral op uit is, onderworpenheid en gehoorzaamheid aan de over ons
gestelde (kapitalistische) machten te preken weet ook iedereen.

Maar dat deze feiten door de godsdiensthouders zelf worden toegegeven,
en wel volkomen openlijk, is niet alleen nieuw, maar ook het toppunt
van brutaliteit en cynisme.

Of denken de heren soms: het zijn toch maar soldaten?

In het "Algemeen Weekblad voor Christendom en Cultuur" is name-
lijk het volgende te lezen: "dat het instituut der veldpredikers,
zakelijk gezien, onmisbaar is voor de functionering van het leger in
oorlogstijd".

Het vrome blad gaat verder: "de legerleiding stelt den
dienst van de veldpredikers volgens getuigenis van voornaamste
deskundigen uit alle landen op hoge prijs, allereerst ter instand-
houding van wat zij noemen het vechtmoraal van den troep; doordat
zij den geestder gehoorzaamheid en absolute onderworpenheid der
soldaten jegens het over hen gestelde gezag bewaren en aankweken,
het oorlogswerk voor hen stellen in het licht van een hun van
Godswege opgelegde plicht en mogelijke humanitaire of godsdiensti-
ge gewetensbezwaren bij hen trachten te overwinnen."

Toot zover ons christelijk blaadje. Duidelijker kan het wel niet.

Let wel op: "allereerst instandhouding van de gevechtsmoraal".

Deze zelfde schoften preken vanaf de kansel ook over naastenliefde,
al naar hun meester (het kapitalisme) hen dat gebiedt.

Dan volgt het "oorlogshandwerk", dat wil zeggen: het massale
uitmoorden van hele bevolkingen door middel van allerlei duivelstuig,
"in het licht van God stellen". Het is wel eigenaardig, dat de "vijand"
ook zijn predikers en almoezeniers heeft, die hun soldaten natuurlijk
ook voorhouden dat het moorden een "door God opgelegde plicht is".

(Z.O.Z.)

(Doorgeven. Geeft dit blaadje na lezing aan een kameraad!!)

1/ Het treffende is, dat deze protestantsche en katholieke predikers aan weerszijden van het front lid van dezelfde kerk zijn. Zoeken jullie nu maar uit in welk land de vertegenwoordigers van Christus gelijk hebben.

Intusschen is het voor ons duidelijk, dat deze gasten hun nationalen God, het kapitalisme, dienen.

Maar het slot van bovengenoemd citaat is toch wel het mooiste. "Humanitaire of godsdienstige gewetensbezwaren overwinnen".

Indien er dus nog een kern van menschen bestaat, voor wie de gruwelijke beestachtigheden van de moderne oorlog even zoovele schandelijke misdaden zijn, dan zullen de diverse "predikers der liefde Gods" deze menschen ervan moeten overtuigen dat ze het mis hebben.

En indien er nog ernstige protestanten of katholieken zijn, die de meeningen van Christus trouw gebleven zijn, nl. Gij zult niet doden, dan zullen allerlei veldpredikers al hun krachten inspannen om, wat er nog aan ernstig gemeende godsdienst in die soldaten over is, kapot te maken.

"Het is dan ook geen wonder", zooals het vrome weekblad brutaal constateert,

"dat reeds terstond in Augustus 1914 alle legeropleidingen er op bedacht waren, een voldoende aantal predikanten aan zich te verbinden, en dit werk oa. door het toekennen van een zeer goed salaris boven hun gewone tractement voor hen aantrekkelijk zochten te maken. Men zocht ze samen uit alle kerken tot de kleinste en onbetoonendste toe".
Vooral dat "zeer goede salaris boven het gewone tractement" is sprekend. Dat is het bloedgeld, de verkoopprijs, ontvangen voor geleverde zielen met omhulsel.

Het is noodig, dat de kameraden soldaten, van welke overtuiging of geloof zij ook zijn, elkaar zonder krenkende bijbedoeling op de hoogte stellen van het schandelijk spel dat er met hen gespeeld wordt. (citaten uit het "Vaderland" avondblad van 17 Oct. jl.)

Hieronder een klein fragment uit het mooie boek: "de avonturen van den braven soldaat Schwejk" van Jaroslav Hasjek.
Hoofdstuk 11 bldz. 163.

De voorbereidingen voor het doden van menschen zijn steeds in naam van God of van een vermeend hooger wezen geschied, dat de mensch verzonnen en in zijn fantasie geschapen heeft.

Voor de oude Foeniciërs een gevangene den hals afsneden, hielden ze een plechtigen dienst voor hun godheid evenals duizenden jaren later nieuwe generaties dit deden voor zij hun

5/

vijanden te vuur en te zwaard vernietigden.

Voordat de menscheneters van Guinea en Polynesië hun gevangenen, tamelijk overbodige menschen als zendelingen, reizigers, agenten van handelsfirma's of eenvoudigweg nieuwsgierigen, plechtig oppoëzelden brengen ze eerst offers aan hun Goden, waarbij ze allerlei godsdienstige voorschriften in acht nemen. Daar de cultuur van het ornaat nog niet tot hen is doorgedrongen, versieren ze hun achtersten met kransen uit bonte veeren van woudvogels. Voor de heilige inquisitie haar offers verbrandde celebreeerde ze plechtige diensten en groote heilige missen met gezang.

Bij de terechtstellingen van misdadigers werkten steeds priesters mee, die het de deliquenten door hun tegenwoordigheid lastig maakten.

In Pruisen geleidde een predikant zoo'n arme slokker naar 't schavot, in Oostenrijk bracht een Katholiek priester hem naar de galg, in Frankrijk naar de guillotine, in Amerika staat er een geestelijke bij den electrischen stoel, in Spanje voert een priester hem naar een zetel, waar hij met een scherpzinnig uitgedacht apparaat geworgd wordt, terwijl in Rusland een baardige pope de revolutionairen vergezelde. Ze moesten daarbij overal den gekruisigden bij zich hebben als wilde men hun toevoegen: "Jouw hoofd wordt afgehakt, jou hangen we, jou wurgen we, op jouw laten we 15000 volt los, maar wat heeft die niet moeten lijden."

De groote slachtbank van den wereldoorlog kon het ook zonder priesters-zegen niet stellen. De aalmoezeniers van alle legers baden en celebreeerden missen voor de overwinning van de partij, wier brood zij aten.

Bij de terechtstellingen van muitende soldaten was ook een geestelijke tegenwoordig. Bij de terechtstelling der Tchechische legioenen kon men eveneens priesters zien.

Niets was er verandert sedert den tijd, dat de roover Adelbert, dien men later den "heilige" noemde, met het zwaard in de eene en het kruis in de andere hand bij den moord op en de vernietiging van de Baltische slaven zijn medewerking verleende.

De menschen gingen in heel Europa als het vee naar de slachtbank, werwaarts ze gevoerd werden door de slager-keizers, door koningen, andere potentaten en generaals zoo mede door de geestelijken van alle geloofsrichtingen, die hen zegonden en die hen een moineed lieten doen, dat ze op het land, in de lucht, op zee, enz....

De veldmissen werden altijd tweemaal gecelebreeerd. Den eersten keer, wanneer er een afdeeling naar het front ging, en daarna nog eens aan het front voor de bloedige slachtbank, voor de moordpartij. Ik herinner me nog, dat een vijandelijke aeroplân ons op een keer bij zoo'n veldmis een bom vlak op het altaar wierp en dat er van den aalmoezenier niets wat bloedige flarden overbleven.

Men schreef daarna over hen als over een martelaar, terwijl onze aeroplanen den aalmoezenier van de tegenpartij een soortgelijk aureool bezorgden.

We hadden daar een verbazende lol in en op de plaats, waar de laatste resten van den aalmoezenier begraven lagen, brachten we 's nachts het volgende grafschrift aan:

Wat ons gebeuren kon, dat moest u thans gebeuren
Gij die niet moede waart van 't hemelrijk te zeuren
Kreegt bij de mis den hemel op uw kop
Thans ligt go zelve daar, is dat geen goede mop.

M E N S P R E E K T O V E R :

"Nationale verdediging is nationale zelfmoord" (Albarda 18 Nov. 1930 in de 2e kamer)

Minister Albarda propageert nu (1939).....deze zelfmoord.

Vanwege het baantje?

6) De dagbladen schreven dat aan het Westfront lijken van Duitsche officieren waren achtergelaten. Dat is vreemd schreven zij. Want officieren worden toch altijd het eerste geborgen.

Indedaad verschil van behandeling tot zelfs in de "heldendood"

In Duitschland zijn Poolische officieren in krijgsgevangenschap. Deze poolische officieren genieten hetzelfde salaris als de Duitse officieren van dezelfde rang. Daarbij worden deze officieren bediend door poolische soldaten, ook krijgsgevangenen. Dat wil dus zeggen, dat de vijandelijke officieren en de z.g. vijand van het "vaderland" er heel wat beter aan toe zijn in gevangenschap dan wij, soldaten, in onze z.g. "vrijheid".

Deze bevoordeeling van officieren is internationaal.

De solidariteit der sterren is winstgevend. De krijgsgevangenen soldaten echter? Wel, die worden natuurlijk overal als bij afspraak gebruikt voor de vuilste en gevaarlijkste baantjes.

De vergoeding voor deze dwangarbeid? Dat was en is altijd en overal, het slechtste eten plus misschien wat koper en centen.

Wanneer zullen de soldaten eens internationaal gaan spreken en handelen.

Onlangs stond in "de Proletarische Vrouw" een ingezonden stuk.

Een vader, soldaat, liep, met aan elke hand een kind, te wandelen. Hij komt een officier tegen en groet mijnheer niet gauw genoeg. Die schiet op den soldaat af, en begint hem duchtig uit te kafferen. Dat gaat op de manier, die we allemaal kennen. Dat de kinderen van het slaaf toffer er bij staan hindert niet. Vader is immers maar een doodgewone soldaat.

Een voorbijganger, die dit zag en zich evenals alle andere voorbijgangers had georgord, schrijft dat aan bovengenoemd blad. De proletarische lezers van de "proletarische vrouw" zijn het natuurlijk allemaal met inzender eens, evenals de redactie en allen, die in een of andere arbeidersbond zitten.

En vooral diegenen, die grappenmakers, die tegen betaling hard werken aan de "verheffing van de arbeidersklasse".

LET OP.

Een week later een ander ingezonden stuk.

Inzender, kennelijk een braaf man, had zich de oogen uitgewreven toen hij het stuk van vorige week las.

En het kwam niet te pas dat de redactie zoo iets opnam.

* Zoo zijn "onze nederlandsche officieren" niet. Die gaan behoorlijk met de menschen om. En al loopt er wel eens een enkele verkeerde tusschen door, de leiding is prima. En bovendien is de inzender van vorige week een leugenaar. Die had het heele verhaal uit zijn duim gezogen. Want een soldaat hoeft een "meerdere" niet eens te groeten als hij z'n handen vol heeft. (Wat een gunst he?) Ook als hij op de fiets zit met in een hand een pakje hoeft het niet. (als 't wel moest viel de soldaat op z'n snoet) Mijnheer vindt het groeten ook wel flauwe kul, maar de waarheid bevenal nietwaar? Vooral geen overdrijving, want dat schaadt.

EN WAT SCHAADT DAT NU WEL?

Dat schaadt de macht van de officierenkaste.

Dat schaadt de belangen van de beroepsmoordenaars.

Dat schaadt de discipline, die de soldaten willoos maakt.

Dat schaadt de belangen van het nationaal bezitterdom.

De soldaat moet groeten, voor elke bananenschil, voor elken gestroopten snotneus, voor de reservezwengels, voor al die slavenjagers.

En wie was nu die kwaje meneer? Dat was de sociaal-democraat J.G. Suurhéf. Hij zal ook wel reserveluitenantje zijn.